

VÄRMLANDSRESAN 29-30.8, 2018

Vi var 41 förväntansfulla resenärer, och som vanligt, vår eminenta busschaufför Kjell Ericsson vid ratten. Resesällskapet bestod även av andra pensionärer, förutom oss SPF Västra Kind. Hur beskriver jag en innehållsrik och fantastisk resa som denna, om inte i form av en Värmlandssaga, som ändå är sann.

Det var en gång en driven och erfaren reseledare, Britt-Marie Pettersson, som närde en dröm med önskan om att få till stånd en resa till Västanå Teater i Rottneros Park i Sunne. Hon hade besökt den tidigare och förundrades över skådespelarnas makalösa framträdande. Sagt och gjort! Hon startade det myckna arbetet att få det förverkligat med oss tre andra resekommittédeltagare behjälpliga vid behov.

Bussfärden startade från Långhems kyrkplan kl: 07:30. Medhavd fikapaus vid Grevagården utanför Skultorp. Vädret var molnigt, men uppehåll och lagom temperatur. Nästa stopp var vid Picassoskulpturen i Kristinehamn. Skulpturen invigdes 1965 av Bo Setterlind. Konstverket står som ett sjömärke på en udde längs Vänern och som välkomsthälsning till de fartyg som besöker stadens hamn. Monumentalskulpturen består av naturbetong, är 15 m hög och har utförts av konstnären Carl Nesjar utifrån Picassos anvisningar. Motivet sandblästrades fram för 150.000:-. Det är en av de största Picassoverken i världen i sitt slag. Picassos hustru Jacqueline är som genomgående tema även i detta konstverk.

Under bussfärden såldes det lotterier med fina vinster, köpta av Ros-Marie. Vi tackar alla dem som har bidragit med försäljning och köp av dessa!

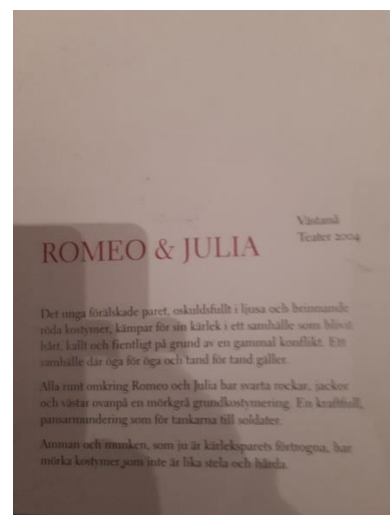
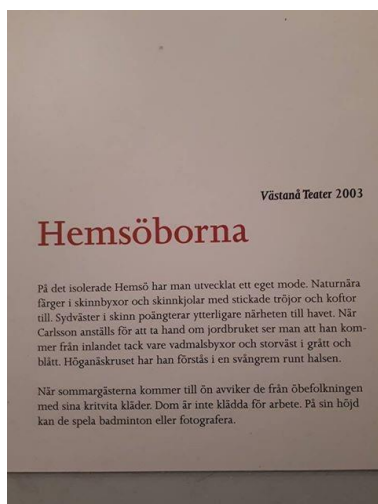
Efter lunch på Bibliotekskaféet i Karlstad kom vi till Ulfsby Herrgård lite norr om Sunne. I Gösta Berlings saga benämns den som Länsmansgård, där majorskan satt som fånge. Det fanns många rum i annexen och vi gjorde oss iordning inför kvällens arrangemang.

Buszfärden gick till Rottneros Park (Ekeby med Kavaljersflygeln enligt Gösta Berlings saga) där vi stannade utanför Berättarladan med Västana Teatern. Fikat stod klart med kaffe med tillbehör och hembakta muffins.

Västana Teaterensemble har ett speciellt sätt att uttrycka sig med hjälp av folklöreinspirerad dans, musik och dräkter. Sedan starten 1999 med Nils Holgersson har en rad succéer avlöst varandra i Berättarladan.

Där fanns en otroligt färgrik, välsydd och magisk kostymutställning att beskåda från gångna årsföreställningar.

Kvällens teaterföreställning hette Anna Svärd och spelades i två akter. Den är en tredje, fristående del av Charlotte Löwensköld och Löwensköldska ringen, som har spelats under två föregående år. Denna trilogi är skriven av Selma Lagerlöf. Skådespelarna var närmast akrobatiska. Hela tiden var det fart och fläkt till en spelande orkester. Volter både fram- och baklänges i flera omgångar avlöste varandra. Känslor förstärktes med hjälp av musik och dans. Kostymerna var färggranna och fantastiska.

Föreställningen i tre delar hör till det märkligaste Selma har skrivit. Under pausen intog vi middag i Berättarladan. Trötta och nöjda åkte vi tillbaka till Ulvsby Herrgård. Kaffe med avoc väntade på oss.

DAG 2: Frukosten var riklig med nästan allt som vi kunde önska oss. Klockan 09:30 startade guidad busstur längs Fryken med värmlandsguiden Göran Bengtsson. Han berättade med en härlig värmlandsdialekt om omgivningarna längs vägen mot Östra Ämtervik, skrönor, roliga historier och bakgrunder till Selmas skrifter. Det märkliga framkom också att Selma hade förutspått händelser i sina skrifter som ännu inte hade inträffat. Branden på Rottneros till exempel hände först 40 år efteråt.

Församlingshemmet i Östra Ämtervik

Enligt Gösta Berling saga kallas Mårbacka (äldre namn Myrbacka) för Lövdala. Mårbacka ligger på väg mot Östra Ämtervik. Ordet Ämt betyder sångsvan. Östra Ämterviks kyrka, som vi besökte, är enligt Gösta Berlings saga benämnd som Svartsjökyrka. Kyrkan grundades 1795, men först

1848 invigdes den. Intill kyrkan står församlingsgården från 1600-talet och bredvid den gamla sockenstugan från 1800-talet. Ornäsbjörkar står vid kyrkan.

Från kyrkbacken breder Fryken ut sig till 3 km fram till Västra Ämtervik mitt emot. Det största djupet av 223 m finns här utanför. På kyrkogården finns tre Lagerlöfska sarkofager som byggdes upp enligt Selmas föräldrars önskan. Selma själv är begravnen framför sin sarkofag, under blommorna.

Guiden Göran fortsatte att berätta ända fram tills vi kom till Kils Golfklubb. Där väntade på oss en otroligt varierande buffé. Vi "rullade iväg" därifrån till bussen och åkte till Sandgrund i Karlstad. Det var tidigare danspalats/metropol under 1970-80-talet, för att sedan bli nattklubb. 2011 flyttade akvarellkonstnären Lars Lerin till Hammarö och blev sedan tillfrågad av kommunen att överta Sandgrund.

Där finns hans permanenta utställningar. Oavsett om motiven är frostigt gräs, vinteröppet vatten, en bensinmack, eller mörklägda husfasader hämtade från den värmländska landsbygden, så finns där ofta en strimma av ljus som kollar på betraktaren från ödsligheten.

Det gamla danspalatsens akustik var inte bra. När guiden Karin Sandin-Berg berättade om Lars Lerins verk, försvann rösten av och till, blev hård och förändrad och letade inte sig fram till oss åhörare. De gamla ekgolven var starka och tysta att gå på. En stor del av dem var utbytta mot en sorts klickgolv. De gav förfärliga ljud av steg som blev störande.

Sista stopp blev i Sjötorp vid Göta Kanals utlopp till Vänern. Hösten var närvarande och av sommarens många turister fanns inte ett spår. Vi åt kvällsmat där i Kanalkrogen innan hemfärden. Vi var trötta men nöjda när vi kom till Länghem kl: 21:15. Slutet gott allting gott!

Från vänster: Värmlandsguiden Göran Bengtsson

Reseledaren Britt-Marie Pettersson

Chauffören Kjell Ericsson

Vid datorn Marja Svensson